

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, NOVEMBER 30, 1942

440 oseb zgorelo v nočnem klubu

na 15 let, jo bo lahko kupila en funt za 5 tednov. Groceristi apelirajo na odjemalce, naj ne kupujejo takoj prvi dan polne kvote. Družina 4 ali 5 oseb naj jo kupi zaenkrat en funt, kar jo

bo dovolj za en teden za vse, za kavo je dobra do 2. januarja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor
HENDERSON 0628
Published daily except Sundays and Holidays

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po razpisalnih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 280 Mon., Nov. 30, 1942

REV. K. ZAKRAJSEK:

Moje misli o kongresu

1. Proučavanje narodnega programa, ki bi moral obse-
gati naš maksimalni in naš minimalni program, to je, zahte-
ve naroda za njegovo bodočnost.

Ze sestavljen narodnega programa, če ga hočemo pravilno
sestaviti, je potrebnih veliko mesecev. Kar mislimo
celem svetu povedati, mora biti skrajno premišljeno, pre-
vidno in jasno povedano, in povedano končno veljavno.
Kar bomo enkrat rekli, da narod zahteva, mora obveljati,
ker ne moremo danes zahtevati to, jutri drugače.

Mi lahko zahtevamo vse, vso Evropo. Toda vprašanje
je, kaj naj zahtevamo, da si z zahtevami več ne škodujemo,
kakor koristimo, da se nam ves svet ne bo smejal, da bodo
nas državniiki vzeli za resne ljudi? Vsako točko, da, vsako
besedo zahtev moramo znati tudi dokazati, zakaj to in tako
zahtevamo. Teh dokazov je pa čela vrsta. Dokazati mora-
mo to: zemljepisno, narodno, etnografsko, strateško, poli-
tično, gospodarsko, zgodovinsko statistično, itd. Je kdo med
nami, ki bi bil vsega tega dokazovanja popolnoma zmožen? Zato
dolga posvetovanja in dolgo proučavanje vsake pike
na i v programu. Pozabiti ne smemo, da bomo imeli na kon-
gresu tudi nevidna ušesa, ki ga bodo skrbno poslušala, ne
kaj bomo dobrega za narod povedali, temveč, na kateri i ne
bomo dali pike, katero vejico bomo napačno postavili, da
bodo vse to premeteno in rafinirano izkoristili proti nam,
proti narodu. To so ušesa naših sovražnikov.

Tudi ne smemo pozabiti, da se naš narodni program ne
tika samo nas, tika vse naše sosedne, njihove programe, zla-
sti Hrvatov, Srbov, Bolgarov, Italijanov, Avstrijev, celega
Balkana, cele srednje Evrope, da, celega sveta. Naše slo-
vensko vprašanje bo na mirovni konferenci, in je že danes
na mizah diplomatov samo eno izmed najmanjših vprašanj
vsega sveta! Majhni smo!

Odbor, ki bi sestavljal ta program, bi se zato moral po-
svetovati s Hrvati, Srbi, Bolgari, Italijani, Avstrijci, i dru-
gimi, da, pred vsem z našo ameriško vlado, z jugoslovansko
vlado, da z vsemi vladami zaveznikov. Ne mislim, da
bi morali pri sestavi programa vpoštevati programe na pri-
mer naših sovražnikov, toda vedeti moramo, kaj so progra-
mi drugih narodov, katerih naše vprašanje tika, kaj misli
naša vlada, da moremo potem temu primerno postaviti svo-
je zahteve. Šele tak program, tako sestavljen bo resen pro-
gram; program suverenega naroda, ki stopa pred druge su-
verene narode in zahteva na pravi način v pravi obliki svo-
jih pravic. Le na ta način bodo naše zahteve vlade vpošte-
vale in z njimi računale in jih proučevale. Drugače bo farsa,
se bomo samo osmešili in narodu stransko škodili. Bratje,
kongres je strašno resna stvar, je nekaj tako velikega, da
se ga, kakor vidim iz pisave o njem, niti daleč ne zavedamo.
Kako prav je pisala "Ameriška Domovina," kako prav
"Amerikanski Slovenec," kako prav pišejo nekateri dopis-
niki v Prosveti in drugih listih, ki vsi svare: čas je prekratek!

Ko bi odbor izdelal vsaj v glavnih potezah narodni pro-
gram, bi ga razposlal podružnicam z vsemi potrebnimi po-
jasnili, da o njem govorijo. Poslati bi moral predavatelje, ki
bi ga jim pojasnili vsako točko, da bi ga razumeli, ga sprejeli
in ga podpisali, da bo to narodov program.

Na vsak način bi morali stopiti v zveze z rojaki v Južni
Ameriki in zvedeti njih misli, jim poslati program, da o njem
razpravljajo, da ga sprejmejo, da imajo tudi tam tak kon-
gres in zahtevajo vse isto, kakor mi tukaj. Velika napaka
bo, če se ne pogovorimo z brati v Južni Ameriki.

Pri sestavljanju narodnega programa bi morali nujno
sodelovati člani slovenske delegacije, kakor nas vse, ki smo
prišli sedaj iz Evrope, narod razume in jemlje, to so g. mi-
nister Snoj, kr. poslanik Dr. Cankar iz Ottave, svetnik Dr.
Rybar iz Washingtona, Dr. Čok, Dr. Furlan, G. Goričar in
jaz. Prosim vas, kaj ve ameriški Slovenec, ki je tukaj že
20, 30 let o Sloveniji? Kaj o Jugoslaviji? Kakšne razmere
so bile doma? Kako smo delali zadnja leta? Kaj nas je te-
žilo? Radi česa smo se prepirali? Kaj narod doma boli? Kaj
narod hoče? Saj nekateri niti poročil iz domovine po listih
veliko let več niso čitali. Sedaj naj pa govorijo o razmerah
doma in naj delajo narodni program? Kako pa? Ali more-
mo mi domovini kaj vsiliti? Ali se ne izpostavljam nevar-
nosti, da se bomo osmešili tudi pred narodom doma? Saj
vemo, da ne bo takoj mirovne konference, temveč bo preje
nekoliko let takozvana "cooling off" doba. Takrat bo naš
narod doma dobil sam besedo, da bo svoje povedal. Kako
se nam bodo smejali, če morda ne jezili na nas, da smo ne-
kaj povedali, da je narodov program, česar oni ne bodo spre-
jeli? Morda celo zavrgli? "Ameriška Domovina" je pisala
popolnoma pravilno in je vredno, da ves narod tu v Ameri-
ki to vpoštevaj! Zato je samo po sebi jasno, da ne moremo
preko teh zastopnikov naroda, pa naj so nam ljubi ali ne
ljubi. Če hočemo res to, kar pravimo, da hočemo, MORA-
MO to narediti tudi sami na ljubo.

O programu, ki ga je sestavil pripravilni odbor in
objavil, bom govoril v naslednjem poglavju.

BESEDA IZ NARODA**Za našo kulturo**

V ponedeljek, dne 16. novem-
bra 1942 so imeli zastopniki
Slovencev, Hrvatov in Srbov v
prostorih bivše čitalnice na E.
55 St. in St. Clair Ave., sejo,
katere namen je bil sodelovati
pri ustanovitvi medkulturne čit-
talnice. Namen te medkulturne
čitalnice bi bil zbirati in
hraniti knjige vseh narodnosti
v Clevelandu. Poročila priha-
jajo, da so knjige v podjarm-
ljenih evropskih državah uni-
čene in požgane. Tisočletni do-
kazi kulture so uničeni! Bar-
barski narodi hočejo uničiti našo
umetnost in zgodovino, naše
leposlovje in pesmi! Naša bo-
doča slovenska mladina ne bo
imela pojma o slovenski kultu-
ri. Sovražniki so naše čitalni-
ce in muzeje v Evropi oropali
in zažgali! Kje bo naš sloven-
ski narod dobil nazaj dela svo-
jih velikih mož? Kdo bo Hr-
vatom, Srbov, Poljakom, Če-
hom in drugim narodom povr-
nil njihove knjige?

Vidite, prav to je namen
medkulturne čitalnice, da zbe-
ri in shrani knjige, katere so
naši predniki prinesli s seboj
pred leti iz Evrope. Morda te
knjige ležijo kje zaprašene, na
podstrešjih ali v kletih, morda
jih nameravate uničiti! Pro-
sim vas, nikar ne uničite teh
knjig! Prinesite jih v čitalni-
co na Norwood in Superior ce-
sti, ali pa pokličite telefonično
g. Suhadolnika, EN 6232, in on
bo z veseljem prišel in odnesel
te knjige v čitalnico. Čitalnica
bo namreč te knjige uredila in
shranila, ter jih po končani vojni
poslala našim bratom v Ev-
ropi, da bodo te knjige lahko
ponatisnili in tako ohranili dela
naše slovenske kulture.

Kdor pa ne želi svojih knjig
oddati, jih lahko samo posodi,
ali pa napravi seznam knjig in
ta seznam pošlje g. Suhadolni-
ku. Na ta način bi se vedelo
koliko knjig in kakšne knjige
se nahajajo v Clevelandu. Tu-
di druge stvari se sprejmejo,
namreč slike, ročna dela, roko-
pisi itd.

Na zgoraj omenjeni seji je
bil izbran sledeči odbor: pred-
sednik g. Dr. Frank J. Kern,
podpredsednik g. Rev. Baznik,
tajnica g. Jeanette Cahill-
Perdan, upravnik razstav g.
Erazem Goršhe, upraviteljica
programa g. Josephine Za-
krajšek, upraviteljica za poro-
čanje ga. Wm. Kennick.

Mrs. Wm. Kennick.

Iz Warrena

Warren, Ohio. — Namenila
sem se napisati par vrstic iz
našega Warrena. Za delo se
več ne izprašuje, če le moreš,
lahko delaš. Tudi ženske moči
so sedaj jako upoštevane. Ker
naši sinovi in moške odhajajo
na branik domovine, da jo ob-
varujejo pred krutim sovražni-
kom, ki je mislil, da bo tudi
naš dom deželo pobasal v svojo
nenasitno bisago, kot je male dr-
žavice onstran morja. Pa z bo-
žjo pomočjo in pomočjo naših
hrabrih fantov in mož se bomo
ubranili tudi njih. Saj vidimo
kakšnim navdušenjem stopajo
naši mladi fantje prostovoljno
na branik naše nove domovine.

Naj tukaj omenim, da so tu-
di že trije moji sinovi v službi
Strica Sama. Prvi, ki je šel
prostovoljno k marinom je bil
že v več krajih in sedaj pa je
že onstran morja. Kadar mu
le čas dopušča se me spomni s
pismom, katerega sem silno ve-
sela, kadar ga dobim. Ko sem
mu pisala, da sta šla tudi osta-
la njegova brata k vojakom,
mi je zapisal: Tako je prav,
čim več nas bo, tem prej bo
zmaga zagotovljena in bo že
skoro zmagovalno zavihrala

naša zvezdasta zastava. . .

Drugi moj sin je pri zdrav-
niškem oddelku in tretji pa je
še v Camp Perry, Ohio, pri M.
P. Me matere še posebno čuti-
mo to srčno bolj. Le kadar pri-
de pismece od sina, smo malo
potolažene. Koliko pa je žalo-
stnih mater, ki že mesece in me-
sece niso dobile poročila od svo-
jih sinov. Tukaj, v Warrenu, je
krog trideset slovenskih dru-
žin pa je le težko najti katero,
da bi ne imela vsaj enega v vo-
jaški službi. Pred kratkim je
odšel sin Mrs. Karla Homazi-
na, sedaj zopet sin Mr. John
Petriča, ki je šel prostovoljno
k morharici. Oba sta iz ugled-
nih slovenskih družin v naši na-
selbini. Želim jim vso srečo
in zdrav povratek z vsemi dru-
gimi.

Letošnje praznike bomo ime-
li pri mizi prazne prostore. To
bo posebno za matere kaj žalo-
sten pogled, katere neprestano
obhajajo zle slutnje.

Sporočiti imam tudi žalostno
novico in sicer, da je pred par
tedni umrla moja ljubljena pri-
ateljica Antonija Dolgan iz
Windham, O. Bila je zelo bla-
ga in dobra duša, od vseh ljudi
postrežljiva in prijazna. Imela
je blago srce in odprte roke do
revezov. Bolehala je polna šti-
ri leta in štiri mesece in sicer
za mrtvoudom. Njeni dve hčer-
ki, ki sta obe bolniški strežnici
sta ji kaj prijazno in poštvo-
valno stregli, v posebno pomoč
pa ji je bil njen mož Stefan.
Njen edini sin pa je nekje v
Avstraliji in niso že precej ča-
sa nič slišali o njega. Pokoj-
na je imela zelo lep pogreb.
Pokoji njeni duši!

V Warrenu je tudi umrl John
Korošec, ki je bolehal pribli-
žno eno leto. Bil je zelo dober
sosed. Njegov pogreb je bil
najlepši dokaz, da so ga ljudje
spoštovali. Zapustil je žalujo-
čo soprogo. Naj mu bo lahka
ameriška gruda.

Pa je že tako v knjigi življe-
nja, eni umirajo, a zopet drugi
se pa rode. Mrs. Lojska Gor-
she je dobila krepkega sinčka.
Čestitke posebno še stari ma-
mici Mrs. Karolini Smuke. Ko
ravno sedim pri tem pisanju,
sem se pa tudi spomnila naših
ubogih bratov in sestra, ki la-
kote in mraza umirajo in ki za
božične praznike mogoče ne bo-
do imeli niti skorjice kuha na
svoji mizi. Vsi skupaj prosimo
Boga, da nam podeli še skoraj-
šno zmago in da bodo tako na-
rodi rešeni suženstva. Upam,
da bo krvoločni Hitler, ki ja-
mo drugim koplje, že skoro
sam padel vanjo. Bog daj, da
bi se te moje želje že skoro ure-
šile. Končno pa pošiljam
vsem mojim sorodnikom, pri-
jateljem in znancem ter vsem
čitateljem tega lista iskrene
pozdrave,

Ivana Šajn,
Warren, Ohio.

Praznovanje 40 letnice

V grkokatoliški fari Sv. Ni-
kolaja, kjer župnikuje Msgr.
Tomislav Firis, D.D., Superior
in E. 36 St., so praznovali na
Zahvalni dan 40 letnice ustano-
vitve svoje katoliške cerkve.

Zgodovina pove, da so priče-
li leta 1903 na St. Clair Ave. in
E. 43 St., v mali hiši za nekaj
let, nakar so potem prekopali
staro cerkev na imenovanem
prostoru, katero so potem ved-
no zboljševali do tega dneva.

Farani te cerkve so takozva-
ni Zumberčani, to je okraj ob
slovenski Metliki, z drugo bese-
do ob Beli Krajini. To so naj-
bližji nam bratje Hrvati.

Proslave se je udeležilo več
častnih gostov duhovnikov. Na-
vzoča sta bila tudi dva škofa,
eden iz Pittsburgha in drugi iz
Philadelphije, to so grkokatoli-
ški škofje. Z njimi se je ude-

ležil službe božje, ki se vrši v
staroslovenskem jeziku, tudi
škof McFadden. Izmed sloven-
skih duhovnov so bili navzoči:
Rt. Rev. Msgr. Hribar, Rev. Ju-
lius Slapšak in Father Baznik.

Popoldanski program se je
vršil v takozvani Ulmarjevi
dvorani na E. 55 St., kjer je go-
voril tudi župan Lausche.

Anton Grdina.

**Nameni narodnega kongre-
sa harekujejo potrebo
popolne vzajemnosti**

Dne 5. in 6. decembra bodo
pisli zastopniki in zastopnice
slovenskega življa v tej veliki
in svobodni deželi na zboovanje
našega narodnega kongresa v
Clevelandu pred vsem z dvoj-
nim namenom.

Najprej hočejo v množnem
številu na glas povedati ameri-
ški javnosti, kako neomajno in
enotno stojimo slovenski Ame-
rikanci za ameriško vlado v
njenih sedanjih vojnih napo-
rih, ker se prav dobro zaveda-
mo, kaj bo njena zmaga v tej
svetovni vojni pomenila za
Ameriko in ves ostali svet.

Potem bodo na podlagi neo-
vrgljivih dejstev skušali poka-
zati vsem odločujočim činite-
ljem in krogom, v kolikšni me-
ri so naši ljudje prispevali s
svojim delovanjem na vseh po-
ljihi človeške delavnosti k splo-
šni blaginji ameriškega nara-
da, s čimer so si kajpak tudi
zalužili pravico, da jih naša
vlada upošteva in posluša, ka-
dar se s svojimi upravičenimi
željami in zahtevami obrnejo
do nje.

In še drugi na vso moč važen
namen bodo imeli na tem zgo-
dovinskem zborovanju pred
oči. Kajti v sedanjih težkih
in hudih časih so nezaslišana
grozodejstva in pretresljivi do-
godki poklicali slovenske Ame-
rikance k dolžnosti, k neizgib-
ni dolžnosti, ki jim je ni nalo-
ženo.

(Dalej na 3 strani)

**Če
verjamate
al' pa ne**

IZJAVA

Tem potom dajem na znanje
širši javnosti in sploh vsem, ki
se jih tiče, da jaz nisem abso-
lutno nič odgovoren za dejanja,
ki jih doprinese ali izvrši naš
Brownie, najsi so ta dejanja v
največjo mojo korist.

Upam, da me bo ta izjava iz-
mazala pred vsako sodnijo. Pa
veste, zakaj sem prisiljen dati
to izjavo? Čakajte, vam bom po-
vedal.

Vse leto sem dresiral našega
Brownija, da naj pobere vsako
koristno stvar, ki jo vidi in jo
prinese k rokam. Res je, da mi
je nanosil pri tem mnogo nepo-
trebe navlake, toda ker tudi sle-
pa kurja včasih najde zrno, sem
tudi jaz pričakoval, da bo Brow-
nie kdaj prinesel k hiši tudi kaj
dobrega.

In tudi je! Bilo je na Zahval-
ni dan, ko sem prežvekoval do-
bro kosilo pri oknu, ko zagle-
dam našega Brownieja, kako se
na vso moč meče z dokaj veliko
vrečo, ki jo vleče proti naši hiši.
Od časa do časa je počival, pa
zopet pograbil, da je končno
spravil vrečo prav do hišnih
vrat.

Radoveden grem ven in skoro
bi me bilo vrglo samega začude-
nja, ko sem videl, kaj je Brow-
nie pritrskal domov. Saj mi ne
boste verjeli, če vam povem, da
je privlekel 10 funtov težko vre-
čo, čebule.

Začuden sem gledal nekaj

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA
ORGANIZACIJA

Slovenska moška**zveza v Ameriki**

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi
Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM,
SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave

Pristop od 16. do 55. leta.

Za 25 centov mesečnega asesmanja, plačuje dobrostoječemu članu do 400
pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije

GLAVNI ODBOR:

Častni predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St., Barberton, O.
Predsednik: ANTON RUDMAN, 719 E. 157th St., Cleveland, O.
Prvi podpredsednik: MICHAEL TOMSIC, Box 286, Strabane, Pa.
Drugi podpredsednik: FRANK CESNIK, 5709 Prosser Ave., Cleveland, O.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1067 Sutherland Ave., Akron, O.
Blagajnik: JERRY ZUPEC, 982 E. 207th St., Euclid, O.
Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: JOHN LINTOL, 208-23rd St. N. W., Bar-
berton, O.
Drugi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 16007 Holmes Ave., Cleveland, O.
Tretji nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1440 E. 40th St., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: AUGUST F. SVETEK, 478 E. 132nd St.,
Cleveland, O.
Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio
Tretji odbornik: JOHN ROZANCE, 469 E. 149 St., Cleveland, Ohio.
Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze
1067 Sutherland Ave., Akron, O.

Članstvu Slovenske moške zveze

Že zopet smo pri koncu leta in že je tu mesec december,
katerem se bodo vršile glavne ali letne seje naših podružnic.
Teh sejah navadno članstvo določi ali bo podružnica za bodočo leto
aktivna ali pa bo morda spala. Na teh sejah, ki so največje
pomene za poslovanje podružnic in organizacije, je tudi volja
odbora. Kajti navadno je tako, da če so uradniki aktivni delavci
je gotovo, da bo tudi podružnica napredovala, ker ne bodo
pustili, da bi jim rastla trava pod nogami.

Zato pa sedaj apeliramo na vse članstvo naših podružnic,
dobro prestudirajo možnost in agilnost svojih sočlanov in
potem izvolite v odbor take, ki bodo res vršili svojo dolžnost
svoje podružnice. Vse tiste člane, ki so pa zmožni bi pa prosili
gotovo prevzemati mesta, kajti vaše delo ne bo koristilo
naši organizaciji, ampak vsem ameriškim Slovincem. Čeprav
naša organizacija najmlajša med slovenskimi organizacijami
Ameriki, pa vendar deluje po svoji najboljši moči za napredek
vseh ameriških Slovincov.

Danes je naša Slovenska moška zveza, da se ravnamo po
sedah plemenitega slovenskega pesnika Simon Gregorčiča, ki
zapisal sledeče:

Ti učenost s krepostjo družji,
kot sonce strinja luč in moč,
s tem domovino zvesto služi
nevtruden zanj dan in noč.
Značaj sam, še v ljudstvu značaj
oživljaj, goji in krepičaj,
na to mi prvo skrb obračaj,
to naša je naloga zdaj!
V srca ljubljenih rojakov
sej seme plemenitih rož,
da bomo narod poštenjakov,
da bomo narod vrlih mož.

V nekaj letih, če bo napredovala akcija, katero smo
tudi med našo mladino, bomo imeli v Slovenski moški zvezi
mladih članov, ki bodo lahko prevzeli uradniške posle, in
da jih bodo izvrševali tako natančno, kakor jih naši sedanj
niki vrše. Lepa hvala vsem uradnikom za njih poštvovalno
v preteklem letu in vas prosim v imenu Slovenske moške
za še bolj tesno sodelovanje, za še večji napredek v bodočnosti.

Najlepša hvala in bratski pozdrav,

Vincent H. Lauter, gl. tajnik

časa čebulo, nekaj časa pa psa,
ki je prijazno mahal z repom in
pričakoval primerne pohvale.

Da se mu ne bi zameril, sem ga
res pohvalil, potem pa nesel čeb-
bulo v hišo, kjer so začeli omed-
levati tudi drugi člani naše ce-
njene družine.

Ko je Johana prišla k sebi,
je začela viti roke in cajhnati,
kaj bodo ljudje rekli, ko bodo
zvedeli o tej najnovejši ofenzi-
vi našega Brownija. Saj bodo
rekli, da smo ga navadili "izpo-
sojevanja" pri sosednih hišah,
da bi se ceneje mi preživeli.

Ni kazalo drugega, kot da je
morala naša "bebika" do soso-
dov povpraševati, če kdo pogre-
ša vrečo čebule. Kisló se je dr-
žala, ko je morala od hiše do hi-
še obtoževati priljubljenega pa-
sjeja tovariša in prijatelja.

K sreči, ali kar bi že rekel, so
ji povsod povedali, da ne pogre-
šajo nobene čebule. Tako zdaj
ne vemo, kaj bi napravili. Lahko
je mogoče, da je padla vreča ko-
mu z voza. Sicer denarno do-
tični ni ravno posebno prizadet,
razen tega, da jih je moral pre-

tepal. Meni se živalca smili.

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Šateni so kriknili in se silili za drevje. Beli so silili v polnem svitu ognja, a Utah bi se bil drznil, saj bi prvi strel smrt vseh njihovih pojeval.

Shatterhand je držal prejšnjega poglavarja za

ga je ime?" ga je al osorno.

ljeno srce. Daj mi svo- se bom pogodil s teboj

Wooden boš, pa šele tedaj, staneš na to, kar bomo za- od tebe."

zahtevaš? Svobodo?"

Wooden ne, ker sem že itak en, zahtevam —"

ganje ga je prekinilo.

je planil nad poglavarja, ali repetirko, napoti mu je.

Med pogovorom jo je nel v roke. Za drevjem pa Veliki volk, zagledal "čapuško" in ves preplašen

arapa puška —! Začar-

puška —! Spet jo ima —!

mu jo je prinesel po —!"

arapa puška —! Začar-

puška —! So kričali za njegovi bojovníki.

začarapa puška! Če se ste vsi izgubljali!"

Ognjenemu srcu obr- nadaljeval:

evamo, da nas pustite

arapa odjedzimo pa namemo s seboj za talce,

prprijamo, da nam niso

varni, vas izpustimo, kamor hočete."

eno srce se je začelo za-

nota, strah —! Znotaj

rokah ste bili, posveto-

so in sklenili, da bodo

na kolu, jutri bi vas

čili. Pa smo mi vaši

ki, — vi pa ste svobodni

zapovedujete!"

mar bolje za vas, če ne

ete naših pogojev? Mi-

no na začarano puško!"

je besede so posebno

zalegle. Dolgo je pogla-

čal pa dejal končno ves

nas bodete vzeli s se-

oko bi te nalogal in bolje

rebiti bilo, da ne zveš res-

ni nam vsaj škodovati ne

ne maram lagati. Vedi, v

edimo, k Srebrnemu je-

tja vas vzamemo s seboj.

mo pa vas že spotoma,

bo pokazalo, da ste po-

men razgovor nemogoč. Vsak rod ima svoja znamenja. Po- noči prižgejo šope trave, ki jih pritrđijo na puščice, po dnevi zakurijo ter zakrijejo ogenj z odejo ali s kožo, ki jo v pre- sledkih dvigajo in spuščajo. Presledki so krajši in daljši in imajo svoj poseben pomen, prav kakor pike in črte Morse- jevih znakov. Tudi na druge načine se sporazumevajo. Zna- menja večkrat menjavajo, da otekočijo tuju razumevanje.

Ko se je začelo "brezžično te- legrafiranje," je Winnetou brž stopil za Ognjeno srce. Pet mi- nut je trajalo in ves čas je po- glavar napeto gledal v gozd.

Šele ko sta rdečkarja prenehala, je opazil, da stoji Winnetou za njim. Skrbeče se je ozrl, pa Winnetou je na videz z zaniman- njem gledal po jezeru, ki se je bleščalo v mesečini. Pomirjen se je spet obrnil poglavar v gozd.

Winnetou je mignil tovariše- ma, stopili so nekaj korakov v stran in Old Firehand je vpra- šal:

"Rdeči so govorili s svojim poglavarjem z znamenji — Jih je moj brat razumel?"

"Nisem vsega razumel, le približno vem, kaj sta pripove- dovala rdeča bojovníki. Iz ro- du Sampčev sta, ki so tudi Utahi. Svetovalata Ognjeno- mu srcu, naj brez skrbi jezdi z nami. Pot k Srebrnemu jezeru gre čez Grand River v Dolino jelenov, tam taborijo še drugi rodovi Utahov in čakajo na ro- dove, ki se zbirajo pri Gozdnem studencu. Na tiste bomo nale- teli, prijeli nas bodo in osvobo- dili poglavarje. Koj bodo od- šli ogledniki, da jih obvestijo o našem prihodu. In da jim ja- kje ne uide, bo Veliki volk s svojimi ljudmi jedil za na- mi, med dve četi bomo zašli, zmčevali nas bodo."

"Hm —! Načrt ni slab! Kaj pravi moj brat?"

"Načrt je dober. Le da na- eno niso pomislili Utahi!"

"Na kaj?"

"Da jim ga utegnemo pre- križati. Poznamo ga in vemo, kaj nam je storiti."

"Če pa gre naša pot po Dolini jelenov! Najbližnja je k Srebrnemu jezeru. Ali pa bo- mo potovali po ovinkih štiri dni več?"

"Ne bo treba potovati po ovinkih in vkljub temu ne poj- demo Utahom v past. Za bliž- njico vem, tudi moj brat Old Shatterhand jo pozna. Bila sva pred leti nekoč v Dolini je- lenov. Utahi so naju gonili in ne bila bi jim ušla, da nisva našla slučajno med stenami oži- ne, ki po njej še najbrž ni ho- dila človeška noga."

"In po tisti ožini se tudi pri- de k Srebrnemu jezeru?"

"V Dolino jelenov se pride po njej, pa od druge strani, od- koder nas Utahi ne bodo prič- kovali. Opazovali jih bomo, počakali, da pride Veliki volk, in poižvedeli, kaj bodo ukreni- li, ko nas ne bo od nikoder, pa se jim izmaknili ter potovali po bližnjicah k jezeru."

"Dobro! Poiskali bomo tisti pot."

In tehle talcev ne izpustimo prej, da bo Dolina jelenov za nami!"

Minilo je četrto ure in Old Shatterhand je vprašal Ognje- no srce:

"Rok je potekel. Kaj je skle- nil poglavar Utahov?"

"Preden ti odgovorim, bi rad zvedel, kako daleč bomo poto- vali z vami."

"Do Doline jelenov. Če nas do tja tvoji ljudje pustijo pri miru, bomo zasodili, da se mis- lite pošteno držati dane bese- de, in vas izpustiti."

Poglavar je pomišljal.

"In pogodbo bomo pokadili s pipo miru?"

(Dajte prihodnjic.)

1942	NOV.	1942
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

6.—Slovenski kongres v avdi- toriju SND.

6.—Pevski zbor Slovan pri- redi koncert v Slovenskem dru- štvnem domu na Recher Ave., začetek ob 3:30 popoldne.

20.—Slovenska šola SND božičnica v avditoriju SND.

20.—Mladinski pevski zbor Škrjančki priredi božičnico v Slovenskem društvnem domu na Recher Ave.

28.—American Jugoslav Vet- erans, prireditev v avditoriju SND.

31.—Silvestrov večer slov. nar. doma in Klub društev SND v obeh dvoranah SND.

31.—SND v Maple Heights, O., priredi praznovanje novega leta z večerjo in plesom.

JANUAR

1.—Red Jackets (Macca- bees), plesna veselica v SND.

2.—Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ, plesna veselica v SND.

16.—Glasbena matica, plesna veselica v SND.

17.—Glas clevelandskih de- lavcev št. 9 SDZ, proslava 30- nice v SND.

23.—Društvo Kristusa Kra- lja, št. 226 KSKJ, plesna vese- lica v SND.

24.—Ivan Cankar, predstava in ples v SND.

29.—Rooseveltov ples v SND.

30.—St. Vitus Booster Club, plesna veselica v SND.

30.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slo- venskem domu na Holmes Ave.

FEBRUAR

6.—Društvo France Freše- ren, št. 17 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju SND na St. Clair Ave.

14.—Društvo Ribnica, št. 12 SDZ proslavlja 30-letnico ob-

stanka v avditoriju SND na St. Clair Ave.

20.—Društvo Ložka dolina, plesna veselica v SND.

27.—Društvo Danica, št. 11 SDZ, plesna veselica v SND.

28.—Ivan Cankar, predstava v SND.

NAMENI NARODNEGA KON- GRESA NAREKUJEJO PO- TREBO POPOLNE VZA- JEMNOSTI

(Nadaljevanje z 2 strani)

Žilo krvno sorodstvo morda še nikoli poprej.

Po tistem rajsko lepem ko- šku sveta, koder prebiva in deluje že več kakor tisoč let sebi in celokupnemu človeštvu v prid sicer kaj majhen, ali vse- eno pa nadarjen, marljiv, kre- pak in žilav narod, iz katerega izvira ameriško slovenstvo, hlepi zlobno srce nadutemu in go- spodovalnemu Nemcu na eni strani, na drugi pa tuje zemlje lačnemu Italijanu. Oba sta na- silneža ugonabljata in mučita tisti slovenski narodni s tako krutostjo, da nima to njuno zločinsko počenje primeru v zgodovini človeškega rodu.

Ker so slovenski Amerikanci še edini Slovenci na svetu, ki uživajo svobodo v govoru in ti- sku, se mislijo v polni meri po- služiti te pravice ter se z vso odločnostjo potegniti za potap- ljajočo se Slovenijo in njen rod, da se ne zatre in izbrše za vedno z zemeljskega površja.

Pota in smernice za doseg tega plemenitega cilja si hoče- jo določiti na zborovanju naše- ga narodnega kongresa v Cleve- landu.

To njihno pizadevanje obeta biti v zvezi z veliko požrtvoval- nostjo pa silnimi duševnimi in gnetnimi napori. Kajti hodi-

lo mu bo nešteto hudih ovir v napoto. To je tako gotovo ka- kor amen v očenašu. Toda z do- bro voljo se dajo premagati vse neizogibne tegobe.

V zadnjem času se je naš dr- žavni oddelek kaj rad pečal s stremljenjem tukajšnje laške propagande ter celo poslušal njene neosnovane trditve, češ, da gre primorski in še drugi slovenski svet Italiji. In člove- ku, ki mu je še količkaj do prave in resnice, je dušo že tr- gal obup nad usodo nesrečnega naroda v Sloveniji. Nekateri washingtonski krogi so celo že govorili, da pride v doglednem času še med vojno do posebne- ga miru med Italijo in Združe- nimi narodi.

Ali odleglo pa mu je vsaj ne- koliko, ko je poslušal govor, ki ga je imel oni dan pomožni dr- žavni tajnik Berle v New Yor- ku. Iz tistih njegovih besed je razvidno, da bi naša vlada ne podpirala nobenega posebnega miru z Italijo, dokler se laško ljudstvo ne otrese zverinske fa- šistične pošasti, ki požiga in pleni pa muči in mori po Slove- niji, da je strah. To se pravi, da ni misliti na mir z Italijo pred popolnim porazom osi- čnih sil in da ne bo verolomni Mussolini sedel z demokratič-nimi zavezniki za zeleno mizo, ko se bodo delale narodne meje v Evropi in drugod.

In v veliko uteho nam je lah- ko tudi to, da se je ruska so- jetska vlada uradno izrekla za združitev vsega slovenskega ozemlja, ko bo konec tega me- sarskega klanja in roparskega uničevanja.

Toda kljub temu bo pot, po kateri bodo morali izbrani za- stopniki slovenskih Amerikan- cev hoditi, še sila trnjeva, pre- den se jim posreči ovreči laži laške propagande ter pridobiti ameriške in angleške vladne kroge za to, da bodo priznali slovenskemu narodu pravico do narodnega obstanka na svobod- nih tleh lastnega ozemlja. Pa treba bo doseči tudi to, če ho- čemo oteži Slovenijo narodne- ga pogina.

Nameni našega narodnega kongresa so tako plemeniti in važni, da bi to zborovanje ne smelo iti neopaženo mimo ni- kogar. Vsa naša društva, vse naše podružnice, vsi naši kro- žki in klubi, vse naše čitalnice, vsi naši narodni in delavski domovi, izkratka vse naše orga- nizacije brez vsakršne izjeme bi morale biti zastopane na njem.

Nameni te narodne skupšči- ne slovenskih Amerikancev na- rekujejo potrebo iskrene in po- polne vzajemnosti.

Zvonko A. Novak.

PRIPOVEDKA

(Po narodnih motivih spisal Fr. Ks. Meško.)

"A pogledite jih — kako ti in ti žive v vsej udobnosti in obil- nosti. In kdo jih redi in krmi? Vi! Izsezavajo vas kakor pi- javke, a vi molčite in trpite! O kaka nespamet! Zaostali ste prijatelji, daleč ste zaostali za sedanjim časom, sicer bi ne bili taki božji voleki in bi se ne dali kar tako voditi za nos! ..."

In na dolgo in široko jim je razkladal svoj novi evangelij ter jim dajal "modrih" naukov.

Seme, ki ga je sejal, je pad- lo na rodovitna tla. Popivajoči kmetje so se ogrevali za njego- ve, navidezno jim prijazne nau- ke. V srcih so od dne do dne postajali bolj nezadovoljni. Sti- skali so pesti in proklinjali one, katerim se godi boljše ...

Domov je prihajal Ivan red- no pozno v noči in z groznim ro- potom. In ko mu je Tomaž od- prl — Neža se ga je bala in ni rada šla odpirat — ga je v za- hvalo surovo preklinjal. In če ga je mojster ljubeznivo prosil naj gre spat, ali pa ga izlepa opominjal, naj nikar tako ne vpije, ker sicer sosedi mislijo, da se pri čevljarju vedno pre- pija, je kričal še bolj:

"Kaj — zapovedovati mi ho- čete kakor kakemu detetu?! Ha — siromaka, berača bi bila, če bi vama jaz ne pomagal. In ka- ko mi plačujeta to dobroto? Psujeta me! ... Kaj, da me ne —? — Ker si ne upata, sicer pa me bi! ... In ali je to plači- lo za moj trud, da mi niti hra- ne ne dasta, kakoršna se spodo- bi za poštenega človeka. In vsak požirek, ki si ga privoščim za poboljšek, mi zavadata in mi ga oponašata!"

A čevljar ga nikdar ni zmer- jal. Tudi žena ne. V vsem sta mu postregla, kolikor sta le mogla.

MALI OGLASI

Drva naprodaj
Naprodaj so drva za kurja- vo, iz tovarne. Velik lot samo \$4.95. Pokličite Liberty 2067. (282)

Soba se odda
Opremljena soba za moške- ga ali ženske se odda. Ima svoj vhod. Poizve se na 1083 E. 67. St. (280)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

Priglasite vojakke za božično številko

Ime in priimek

Služ pri: U. S. Army Navy Marines

Coast Guard Air Corps Merchant Marine

Ime in priimek dekleta

Služ kot: Nurse WAAC WAVE

Ime in naslov staršev ali sorodnikov

OPOMBA: Pišite imena razločno. Ni treba pisati vsega vojakovega naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško enico, pri kateri služite, s tem, da napišete v dotični vrsti besedo "da," ali pa samo črkajte z navadno navpično črto.

Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Soba se odda

Odda se opremljena soba po- štenemu dekletu ali ženi. Na- slov se izve v našem uradu. (Nov. 30, Dec. 2, 4.)

DELO DOBIJO

Delo dobi

Dekle dobi delo za strežnico v restavrantu. Dobra plača in lahko delo. Zglašite naj se na 5705 St. Clair Ave.

OSKRBNICE

v starosti od 21-44 leta. Mo- rajo govoriti nekoliko an- gleščine in isto razumeti. Zahteva se dokaz ameriške- ga državljanstva. 5-dnevni delovnik, od 5:40 pop. do 12:40 zj. 47½c na uro za začetek, pozneje več. Stal- no delo. Zglasite se dnevno razven ob nedeljah, na 700 Prospect Ave., soba št. 901,

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

700 Prospect Soba št. 901

(282)

Steel Improvement & Forge Co.

ROUGH GRINDERS

PORTABLE GRINDERS

FORGE HELPERS

SHEET TREAD HELPERS

SHEAR HELPERS

TRIMMER DIE SETTERS

SAW OPERATORS

INSPECTORS

PLAČA OD URE

Ta in druga dela so odprta za vojno produkcijo.

Prejšnje izkušnje zaželjene, toda ne neobhodno potrebne.

Ako ste zdaj zaposleni na voj- nem delu, se ne priglasite.

970 E. 64. St.

(280)

Jack & Heintz

Bi lahko vzel na delo snažna

DEKLETA

v starosti 21 do 35 let

Teža limit 135 funtov

ZA FINE ASSEMBLY BENCH

in DRILL PRESS

TURRET LATHE

GRINDER

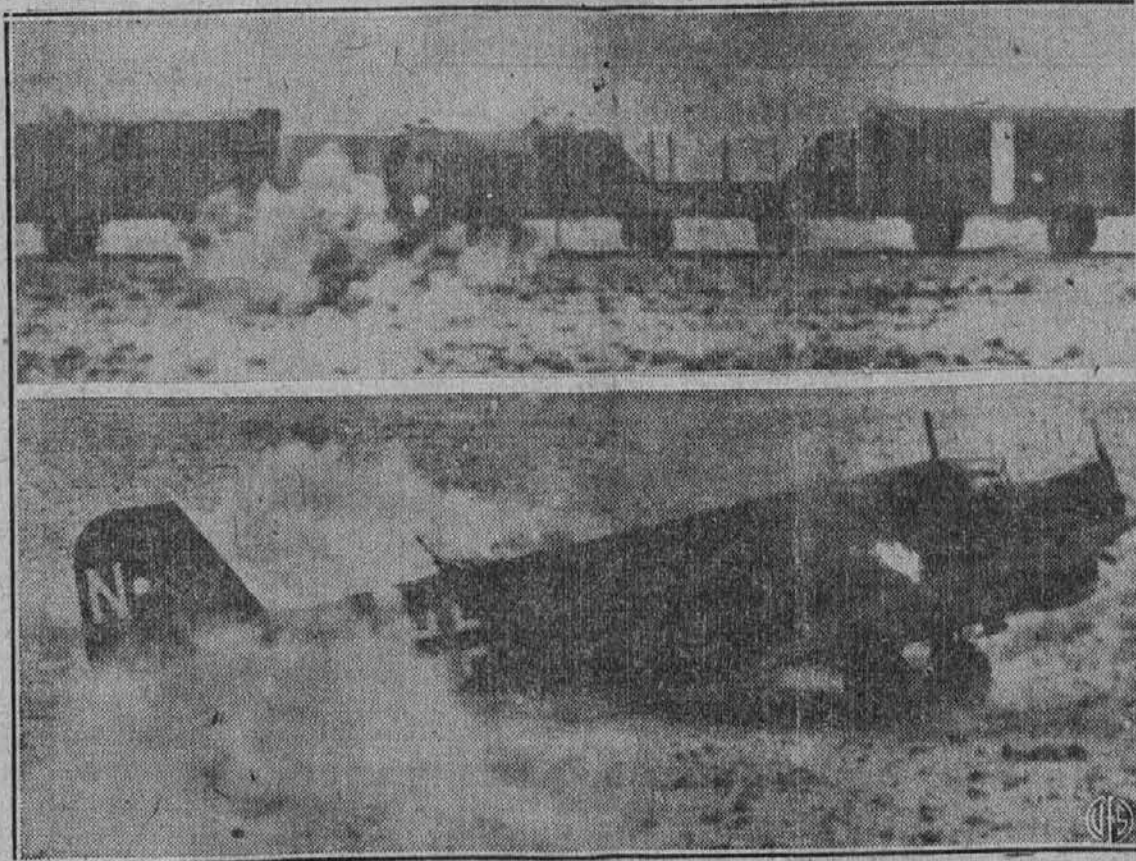
SCREW MACHINE OPERATORS

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne priglasite

Zglasite se 410 Hanna Bldg

V delovnik od 8:00 do 4:00

V soboto 8:00 do 2:00 (280)

Gornji sliki sta bili posneti na afriškem bojišču, ko so pričele napredovati zavezni- ške čete. V gornji polovici slike je videti goveč municijski truk, v spodnji polovici pa je nemško letalo, katerega so sklatili zavezniški letalci na afriškem bojišču.

Nad sto osiškkih bombnikov na zrakoplovnem polju v Daba v Egiptu se niti ni ime- lo časa dvigniti v zrak, tako nenadno in hitro so zavezniški napredovali v svoji ofenzivi. Se par dni predno je bila posneta ta slika, je bilo to letališče precej daleč od sovražne črte.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Da, v vašo šolo, kjer se preklinja vse, kar je svetega, naj pošljamo mi svojo krščansko mladino, v vaših sramotnih klopeh naj po milosti vaši sede naši katoliški dečki, ne — lepa hvala!" zavpije na glas opat; pod zaprtim škrlatom mu je vzkipele zvesto katoliško srce. O cesar, če bi ti vse vedel, kaj smo mi pretrpeli, bi ne vprašal tega-le, če je res, kar pravim. "Mi ne prosimo milosti gospoda Volka Hendelna. Mi zahtevamo pravice od našega najmilostivejšega gospoda. Dajte nam, najmilostivejši gospod in cesar, prostost, da zidamo šole, tega prosimo in drugoga nič!" Iskreno prosil, prosil z očmi, z glasom, ki prekipeva solz, s povzdignjenimi rokami. "Prosim, da se nam proti nezasišani nakani Hendelna, ki nas hoče oropati štajerskih cerkva, vrnejo ključ trih cerkva, ki so naša prastara last, da se dajo nam v last, ne malikovalcem — Sveto Velikanstvo, uslišite me!"

Dijve je završalo po dvorani: "Malikovalci."

Joachim Hendel je zaklical zapovedujoče: "Mir! Tu stojimo pred cesarjem!" Opat pa je s smehljajočimi ustnicami pikro zasolil: "Zlato tele je malik, ka-li? Ko se je v Garstenu podirala vaša hiša za novicijat in je skoraj v Anizo padla, takrat vam je bilo dobrodošlo malikovalsko zlato."

"Naj me Bog kaznuje, če sem se ga dotaknil!" ... Opatov glas se trese jeze in žalosti. Cesarjevo obličje je mrzlo kakor kamen, Hendel pa se smehlja kakor zli duh.

"Velikanstvo, res je, Hendel, ni imajo milijone, mi nimamo ničesar. Ničesar nimamo, razen prave vere, ki jo ... sprichujemo ... v dolgih nekrvavih mukah ... naj bomo li zaradi-

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v vašo polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje. (Nov. 25, 30)

Robert F. Gregory iz Chicaga je star komaj 20 let pa je dosegel že najvišji podčastniški čin, kot prvi mehanik, ki mu je poverjeno pregledovanje letal in preiskovanje vzrokov letalskih nesreč. Nastanjen je na Foster letališču v državi Texas.

tega zavrženi?"

"Nespamet, nespamet!" je mrmral škof Klezel in je gledal strupeno kakor kača, "ima milijone" — pravi cesarju v obraz, cesarju, ki mu Hendel zastoni nabavlja orožje — o nespamet!"

"Čemu vse to, gospod Heler," je trdo odvrnil cesar. Zastoni lovi v tem trenutku roka pobozne cesarice cesarjevo. "Deset ukazov smo izdali za katoliško vero, ali naj jih spišemo še deset? Ali bi dali potem mir? Ne!"

"Poljubite roko Njegovemu Velikanstvu, potem se spravite ven!" šepetaje Klezel.

Toda opat je rotli in vpil, naj pade nanj cesarjeva najvišja jeza, naj pade nanj cesarjev meč, dobri pastir daje življenje za svoje ovce, noben namjenik naj ga ne zasmehuje, češ, da je strahopetec.

"Sveto Velikanstvo, gospod, gospod, naš gospod! Ali ne veste, Velikanstvo, da ti luteranski gospodje, ki imajo milijone, žvižgajo na Vaše ukaze? Gospod Hendel pravi: ne, ne, čeprav je stokrat: da, da! Tem-le hoče neki gospod, naj se odstranim, pa jaz se ne umaknem. Velikanstvo! Zahtevam pravice! Cerkev, ki je bila last bratovščine, je sezidal cesar Maksimilijan, da se v nji obhaja njegov spomin, sedaj je oskrnjena; v imenu cesarja Maksimilijana jo zahtevamo nazaj, naša je! — Zahtevam pravice, Spitalska cerkev je posvečena, kraljica Elizabeta jo je zgradila v spomin na umorjenega sopoga, cesarja Alberta —"

"Nehajte že vendar in spravite se ven, vi ste osel!" je sikal dunajski škof, ves rumen od jeze. "Ta dovršeni osel Gospoda vojnih trum ne bo nehal preje gozbezdati, dokler ne pademo vsi v nemilost, osel, osel, ta osel!"

"Zaradi cesarice Marije, Velikanstvo!" nadaljuje opat. Kakor mornar, ki mu je veter in vihar polomil krmilo in jabor, mahlja s snežnobelo zastavo, tako imenuje opat v hudi sili ime dobre rajnice, ki je pred petinpetdesetimi leti nosila cesarja v naročju.

"Velikanstvo, pri spominu cesarice Marije, ki je kakor svetnica molila pred taberna-

keljnom noč in dan, ki je s svojimi plemenitimi rokami krasila oltarje, ki je svoj najlepši nakit dala za zvonove, da močno pojo Gloria, pri spominu svete cesarice, Vaše matere, Vas, najmilostivejši cesar, iskreno prosim, vrnite nam one tri tabernakelne v Štajru."

Cesar je rezko gledal opata in ni spregovoril besede. Cesarica je držala v rokah brabantško rutico, srce ji je krčevito bilo in dvigalo prsi. Sedaj spregovori cesar — strogo, skrajno osorno. Hoče li zatreči genotje ali pa je užaljen njegov cesarski ponos, ker je služabnik govoril o njegovi materi?

"V naših državah vedno velja pravica, tudi v tej zadevi. Vpiti za pravico ni treba nikomur v naši državi. Stolnik, želimo vode."

Opat iz Garstena se je skrajaj opotekal, ko se je oddaljil od mize. Ves prebledel je prihitel stolnik. Iz zlatega vrčmu je vlijal na prste dišeče vode, pod rokami je pa držal srebrno posodo. Cesar govori:

"Če pa ima kdo kako ponižno prošnjo do nas, naj se nam ne

približa na nespodoben način, marveč drži se naj obreda; če ga pa ne pozna, naj vpraša višjega dvornega mojstra."

Ko je spregovoril, je vrgel prst na tla; grajski grof je pokleknil ter ga pobral. Cesar se je dvignil s svojega prestola in zasumela je njegova zlata obleka; dvignila se je tudi cesarica in dunajski škof je začel v latinščini moliti.

Cesar je molil ter je med molitvijo preko Klezelna, preko patricijev in prelatoval zrl na taborski križ, ki je žarel v solnčnem zlatu, kakor bo žarelo znamenje Sinu človekovega ob koncu časov. Cesar je molil: pridi k nam tvoje kraljestvo. Cesarica je poleg njega tiho ihtela. Tako je ihtela nekoč njegova mati Marija, ko je kakor spokorna redovnica klečala do krvi pred tabernakeljo, proseč za dušo njegovega očeta, cesarja Maksimilijana, in za zapeljano ljudstvo.

On da bi bil na uslugo upornikom, ki sramote Marijo, ki hočejo zdrobiti Petrov prestol, ki sramote nebeski kruh, Telo Gospodovo?

Jaz, cesar? Habsburžan? Ne

Ameriška zastava je zavihrala na afriški obali, ko so se tam izkrcale ameriške čete zapadno od Orana. Alžirci se niso nič kaj preveč upirali invaziji ameriških čet.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPRED POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

pa si misli: druga postava nadvojvoda Ferdinand, uboga Velikanstvo! — Pa mirno in plemiško dostojno reče: "Druga postava je trda, toda haja od cesarskega Velikanstva, zato je ne gre grajati."

"Na, Hendel ima tu en prav." Luteranci v dvorani so dali kakor črna nevihta, c. je garstenskega opata pa relo veselja:

"Je ne gre grajati ... biti jo je treba! Sveto Velikanstvo, mi Vas blagoslovljamo!" Zaklical je, ne, kakor pri oltarju, kakor pred učlovečenim Bogom je zapel: "Pahnjen z maj, stara kača, in slišal sem velik glas z neba ..."

"Kaj praviš, menih? Zmaj?" je pihal rdeči Bertold Hendel, kakor medved razjarjen je šel nad duhovnika.

"Kje je zmaj? Lopov, ostri-

ret", mojega brata, ki je dežela, brez katerega račiti ti in tvoj sam z zmajem? Vse!"

od jeze moli menih, az pesti. Joahim Pusti ga! Gospod zrite se od tod, to ne Velikanstvo."

at odgovori: "Jaz je i raj se odstranijo, v. zamahne z roko v braci Bertoldu pa s smar dem svojega prstana nek oprasne na bradi Joahima, hoče fezna moža spraviti na zel."

Sedaj je nastal vihar, nje, kakor bi zbesnelo pri jo, jovenje, kakor rjovejo gozdu besneči turi. "Far je nil Joahima! V ječo s farje Roko je dvignil proti Joahima Hendelnu!"

(Dalje prihodnje)

V egiptovski puščavi so Amerci, tako naglo bežali pred ameriški in angleškimi četmi, da niso niti imeli časa pokopati svojih mrtvih. Slika nam predstavlja nemški protiletalski top in poleg njega mrtvega nemškega vojakov. Radio slika iz Caira.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Jadnega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je po dolgi bolezni in previden s tolažili svete vere vedno preminul naš ljubljni soprog in oče

Anton Zorčič

Pokojni je bil rojen dne 25. aprila, leta 1862 vas Artiče na Štajerskem. Preminil je dne 10. novembra ob 6:40 uri jutraj ter bil pokopan iz Zeletove pogrebne kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave, na Kalvarijo pokopališče. Pokojni je bil ustanovnik Slovenske dobrodelne zveze in član društva Kras, št. 8 SDZ. Tukaj zapuša žalujoco soprogo, enega sina in tri hčere.

Iskrena hvala vsem onim, kateri so položili vence na kralo našega dobrega soproga in očeta. Naša zahvala naj velja sledečim: Mrs. Agnes Zagore, Mr. in Mrs. Joseph Zupancic, družina: Mike Hribar, Mr. in Mrs. Krivec, Mr. in Mrs. Geo. Hutton, družina: M. Watson, Mr. Joseph Pineulich, Mr. in Mrs. J. Groff, Mr. in Mrs. Henry Seifert, Mr. in Mrs. Wahl, društvo Kras, št. 8 SDZ, prispevatelji venca sosedov in prijateljev, Employees Rausch Nut & Mfg. Co., Marquette Metal Products Co.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo darovalci za svete maše, katere se bodo brale v mirni pokoj blage duše. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Joseph Zupancic, Mr. in Mrs. Agnes Zevnik, Mr. Mihael Jalovec, Mr. in Mrs. John Zulich, Mr. in Mrs. Zagore, Mr. Frank Banic, Mr. in Mrs. Geo. Hutton, Mr. E. Miller, Charles Krivec, Mr. Joseph Pineulich, Mr. in Mrs. J. Joseph, Mr. Albert Zulic, Mr. in Mrs. John Jalovec, Mr. in Mrs. Stanley Zupar, Kopic, Mr. in Mrs. Rudolph Farrell, Mr. in Mrs. Stanley Zupar, Mr. Anton Okicki, Mr. Albert Pausic, Mr. in Mrs. V. Hovevar, Mrs. in Mary Cook, Mr. Louis Markusic, Mr. in Mrs. L. J. Boyce, Mrs. in Miss Bojc, Mrs. Mary Hribar, Mr. in Mrs. Louis Kotnik, Mr. in Mrs. E. S. Zivoder, Mrs. Mary Laurich, Mr. in Mrs. Frank Krivec, Mrs. in Mrs. Max Urancar, Mrs. Goraek, Mr. in Mrs. John Milne, Mr. in Mrs. Joseph Kumel, Mrs. Ralph Bates, družina: Fio-relli, Ladies League of E. 152nd St. sosedje in prijatelji.

Iskrena hvala Rev. Joseph Čeleniku za podelitev svetih zakramentov, opravljeno zadušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Hvala Mrs. Agnes Zagore in Mr. Mike Hribar ter sosedom in prijateljem za prvo pomoč in tolažbo ter tolažbine obiske med boleznijo.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago, kakor tudi oni, ki so prili pokojnega kriptu, so pri njem čuli ali ga spremlili na pokopališče k večnemu počitku. Sto tisočera hvala vsem za vse, kar so dobrega storili.

Ljubljani soprog in dober oče. Po dolgem in hudem trpljenju Te je poklical Bog k sebi v raj večnosti, kjer ni solz in gorja. V tejo trpljenje vzgojil si družino, katero si ljubil bolj, kakor pogled lastnega očesa. Ob svojem grobu ti močno žalostni klisemo: Bodi ti večni mir v tuji zemlji do snidenja nad zvezdami!

Zalujoci ostali:

ANA ZORČIČ, soproga.

MARTIN, sin.

ANA, poročena Petrovic; ALBERTA in MATILDA, poročena Coto, hčere.

RICHARD, RAYMOND, EDWARD, MARY ANN in NANCY, vnuki.

Cleveland, O., 28. novembra, 1942.